

1.6. ΙΗΣΟΥΣ ΧΡΙΣΤΟΣ, ΛΥΤΡΩΤΗΣ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΑΣ

Η λύτρωση στη θρησκεία και στην καθημερινή ζωή

Ας παρατηρήσουμε την εικόνα και ας απαντήσουμε στα ερωτήματα: Τι βλέπουμε; Τι σκεφτόμαστε γι' αυτό που βλέπουμε; Τι είναι αυτό που μας κάνει να αναρωτιόμαστε;

Σίλβα Κόστα, εγκαινιάστηκε στις 21/10/1931

Στην πόλη του Ρίο ντε Τζανέιρο δεσπόζει το άγαλμα Χριστός ο Λυτρωτής (Cristo Redentor, στα πορτογαλικά).

Τοποθετημένο στον λόφο Κορκοβάντο, σε ύψος 710 μέτρων διακρίνεται από μακριά και με τα ανοιχτά του χέρια μοιάζει να καλωσορίζει τον κόσμο. Έχει ύψος 32 μέτρα και θεωρείται ένα από τα επτά νέα θαύματα του κόσμου.

Σε σχέδιο του Γάλλου γλύπτη Πολ Λαντοβσκι και εκτέλεση από τον Βραζιλιάνο μηχανικό Έτορ Ντα Σίλβα Κόστα, εγκαινιάστηκε στις 12 /10/ 1931.

1. **λύτρα** (τα) το χρηματικό ποσό που απαιτείται να καταβληθεί για την απελευθέρωση προσώπου, το οποίο έχει απαχθεί ή αιχμαλωτιστεί: οι απαγωγείς ζήτησαν - 10.000.000. [ΕΤΥΜ. < αρχ. λύτρον < λύω].
2. **λυτρώνω** ρ. μετβ. [αρχ.] {λύτρωσα, -θηκα, -μένος} 1. απαλλάσσω κάποιον από το βάρος επώδυνης κατάστασης, τον γλυτώνω (από δεινά): ο Χριστός λύτρωσε τον άνθρωπο από την αμαρτία || - κάποιον από τη σκλαβιά | από τους φόβους του || μόνο ο θάνατος θα με λυτρώσει από τα βόσκανα 2. (μεσοπαθ. λυτρώνομαι) ανακουφίζομαι από ένα κακό, ανακτώντας την ελευθερία μου: λυτρώθηκε μόλις αποκάλυψε την αλήθεια. ΣΥΝ. απαγκιστρώνομαι, αποδεσμεύομαι, απελευθερώνομαι, ξενοιάζω.
3. **λύτρωση** (η) [μτγν.] κ. (λαϊκ.) **λυτρωμός** (ο) [μεσν.]. ◀ ΣΧΟΛΙΟ λ. πληρώ.

Μπαμπινιώτης, Γ., *Λεξικό της Νέας Ελληνικής Γλώσσας*, σ.ν. * [*sub vocem, στο αντίστοιχο λήμμα]

Προσεγγίσεις του Χριστιανισμού για τη λύτρωση

και συσχετίσή τους με τις προσδοκίες των ανθρώπων στην καθημερινή τους ζωή

Στη μέση ενός μεγάλου φύλλου χαρτιού ας φτιάξουμε κάθε ομάδα έναν κύκλο και ας γράψουμε στο κέντρο του τη φράση: «Η προσμονή της λύτρωσης».

Έξω από τον κύκλο ας τραβήξουμε γραμμές και παρακλάδια και ας σημειώσουμε τα αίτια, τους στόχους και τις ιδιαιτερότητες που έχει η παραπάνω φράση. Λύτρωση από το κακό; τον θάνατο; τα εγκόσμια; την καταπίεση; την ύπαρξη; τον εαυτό;

Θα παρουσιάσουμε τις κάρτες γνώσεων που δημιουργήσαμε στην ολομέλεια και με βάση αυτές, τώρα που γνωρίζουμε περισσότερα, θα απαντήσουμε όλοι και όλες στο ερώτημα: «Πώς προσεγγίζει ο Χριστιανισμός τη λύτρωση;».

Η λύτρωση στον Χριστιανισμό

Σε ομάδες ως συγκρίνουμε τις απόψεις που παρουσιάζονται στα παρακάτω κείμενα σχετικά με τον υπαρξιακό, τον κοινωνικό και τον οικουμενικό χαρακτήρα της λύτρωσης στον Χριστιανισμό, και ως συζητήσουμε, τώρα που ξέρουμε περισσότερα, το θέμα: «Η προσμονή και το έργο του Μεσσία-Λυτρωτή Χριστού».

Το όραμα της πεδιάδας με τα ξερά κόκαλα

¹ Ένωσα πάνω μου τη δύναμη του Κυρίου. Μ' έβγαλε με το Πνεύμα του έξω, μ' έφερε σε μια πεδιάδα που ήταν γεμάτη κόκαλα ² και με περιέφερε πάνω απ' αυτά. Τα κόκαλα ήταν πάρα πολλά και πολύ ξερά, απλωμένα στην πεδιάδα.

³ «Άνθρωπε», με ρώτησε, «μπορούν να γίνουν ζωντανοί άνθρωποι αυτά τα κόκαλα;». Κι εγώ απάντησα: «Κύριε, Θεέ, εσύ ξέρεις». ⁴ Τότε μου είπε: «Μίλα εκ μέρους μου σ' αυτά τα κόκαλα και πες τους: “κόκαλα εσείς ξερά, ⁵ ο Κύριος ο Θεός σας λέει: Προσέξτε! Εγώ θα φέρω πνοή μέσα σας και θα πάρετε ζωή. ⁶ Θα σας δώσω νεύρα και θα κάνω να 'ρθει πάνω σας σάρκα και θα τη σκεπάσω με δέρμα· μετά θα σας δώσω πνοή και θα πάρετε ζωή. Τότε θα μάθετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος”».

⁷ Προφήτεψα, λοιπόν, κατά πώς διατάχθηκα. Κι εκεί που προφήτεψα, έγινε ένας θόρυβος κι ακούγονταν τριξίματα· τα κόκαλα πλησίαζαν το ένα το άλλο. ⁸ Ύστερα κοίταξα και είδα ότι νεύρα και σάρκες φύτρωναν πάνω στα κόκαλα και μετά ντύθηκαν με δέρμα· ζωή όμως δεν υπήρχε ακόμα μέσα τους.

⁹ Τότε μου είπε ο Κύριος: «Μίλα εκ μέρους μου στην πνοή της ζωής! Προφήτεψε, άνθρωπε, και πες της: “ο Κύριος ο Θεός λέει: Έλα, πνοή, από τις τέσσερις άκρες και μπες μέσα σ' αυτά τα πτώματα για να ξαναπάρουν ζωή”». ¹⁰ Προφήτεψα, λοιπόν, όπως με πρόσταξε ο Κύριος. Μπήκε τότε η πνοή της ζωής στα πτώματα και αναστήθηκαν και στάθηκαν στα πόδια τους, κι ήταν ένα πάρα πολύ μεγάλο στράτευμα.

¹¹ «Άνθρωπε», μου είπε ο Κύριος, «αυτά τα κόκαλα συμβολίζουν τους Ισραηλίτες, οι οποίοι λένε συνεχώς ότι είναι σαν ξερά κόκαλα, ότι χάθηκε κάθε ελπίδα γι' αυτούς, ότι είναι χαμένοι πια. ¹² Γι' αυτό, προφήτεψε και πες τους ότι εγώ, ο Κύριος ο Θεός, λέω: “Θ' ανοίξω τους τάφους σας και θα σας βγάλω μες απ' αυτούς, λαέ μου, και θα σας φέρω στη χώρα του Ισραήλ. ¹³ Κι όταν το κάνω αυτό, θα μάθετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος. ¹⁴ Θα σας δώσω το Πνεύμα μου και θα ξαναβρείτε τη ζωή. Θα σας φέρω στη χώρα σας και θα μάθετε ότι εγώ είμαι ο Κύριος. Το είπα και θα το κάνω εγώ, ο Κύριος”».

Ιεζεκιήλ 37, 1-14.

Από τη γη της Επαγγελίας στη Βασιλεία των Ουρανών

Ένας από τους κύριους σκοπούς του γ' Ευαγγελιστή είναι να καταδείξει ότι ο Ιησούς είναι ο λυτρωτής και Σωτήρας του κόσμου από τις αμαρτίες, τις ασθένειες και όλα τα βάσανα του βίου. Ιδιαίτερη ευαισθησία δείχνει επιπλέον ο Λουκάς στις διάφορες ευπαθείς ομάδες ανθρώπων, και μάλιστα αυτών που θεωρούνταν αμαρτωλοί, διεφθαρμένοι, περιθωριακοί, ξεπεσμένοι, απόκληροι. Η προβολή της κοινωνικής διδασκαλίας του Χριστού υπό του Λουκά, όπως εκδηλώνεται στη μεγάλη συμπάθειά του προς τους φτωχούς, στην ανάδειξη κάποιων Σαμαρειτών ως προτύπων κατά Θεόν ζωής, αλλά και η καταφανής προσπάθεια εξύψωσης της γυναίκας, αποτέλεσαν καθοριστικό παράγοντα στο να αποκληθεί ο Λουκάς κατεξοχήν ως ο «σοσιαλιστής» Ευαγγελιστής. Η αγάπη και ευσπλαχνία εξάλλου του Χριστού που τονίζεται μοναδικά από τον Λουκά, έκαναν τον μεγάλο Δάντη να ανακηρύξει τον γ' Ευαγγελιστή ως τον «γραμματέα της ευσπλαχνίας του Χριστού».

Εμφανής είναι επιπροσθέτως η επιμονή και ο τονισμός υπό του Λουκά της ιστορίας ως του χώρου στον οποίο πραγματοποιούνται οι επαγγελίες που δόθηκαν στους Πατριάρχες του Ισραήλ, και ως ο χώρος δράσης του Υιού του Θεού, αλλά και της Εκκλησίας. [...]

Κατά συνέπεια, το μήνυμα του γ' Ευαγγελίου έχει σαφέστατα οικουμενικό χαρακτήρα, αφορά δηλαδή τους πάντες, Ιουδαίους και εθνικούς, κάτι που με απόλυτη ακρίβεια και συνέπεια ο Λουκάς από την αρχή μέχρι το τέλος του δίτομου έργου του (Ευαγγέλιο-Πράξεις) επιχειρεί να καταδείξει.

Αντωνόπουλος Β., *Από τη Γη της Επαγγελίας στη Βασιλεία των Ουρανών: Ο Αβραάμ στο κατά Λουκάν Ευαγγέλιο*, Μαΐστρος, Αθήνα, 2008, σσ. 56-57.

Διαφορετικές εκφάνσεις της προσδοκίας των πιστών για λύτρωση

Με αφορμή τον ύμνο «Χριστός ανέστη» και το ποίημα «Η παρηγοριά» του Τ. Παπατσώνη ας βάλουμε τίτλους στα έργα του ζωγράφου Φίκου, με θέμα σχετικό με τις προσδοκίες της λύτρωσης. Θα τους ανακοινώσουμε στην ολομέλεια δικαιολογώντας τις επιλογές μας.

(Αριστερά) Έργο του Φίκου. Μούσα. Αυγοτέμπερα σε χειροποίητο ιαπωνικό χαρτί κολλημένο σε ξύλο.
(Δεξιά) Εικόνα διά χειρός Φίκου.

Ανάσταση, Μονή της Χώρας, Μουσείο Καριγιέ, Κωνσταντινούπολη.

Χριστός ανέστη

Χριστός ανέστη έκ νεκρῶν,
θανάτῳ θάνατον πατήσας,
καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος!

Η ΠΑΡΗΓΟΡΙΑ

Ένα μικρό πράσινο δρομάκι οδηγεί στην Ευτυχία.
Είναι μια τόσο πρόωρα ζεστή Άνοιξη.
Στο βάθος, θηριώδης Κερασιά λάμπει από τον καρπό.
Βρίσκεται εκεί Σπιτάκι, στην γαλήνην ερημιάς
σουδαίας.
Τι φουντωμένα είναι όλα τα δέντρα τριγύρω.
Ό,τι μαζεύουμε πικρία και απελπισίες της ζωής,
πάμε συχνά και τα κρύβουμε στην Λήθη αυτής
της πρασινάδας.
Τάφος του κακού, οπότε πηγάζει η Ανάσταση Καλής
Ελπίδας
και το απαραίτητο Θάρρος για τη σκληρήν αυτή Ζωή.

Παπατσώνης, Τ. Κ., *Εκλογή Α', Εκλογή Β'*, Ίκαρος, Αθήνα, 1988, σ. 16.